

Gerard Wilke

Krępsk, pow. Człuchów. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 6, 195-196

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

monety, srebrne denary krzyżowe i braktest; narzędzia: żelazne noże i krzesiwa oseeki kamienne; naczynia gliniane i obręcze wiader drewnianych. Sporadycznie występowały części stroju : brązowe sprzączki lirowate /2/ i żelazna półkolista: broń- noże bojowe /2/ i groty włóczni i dziurytu. Jedynie w 24 grobach, położonych głównie w północnej partii cmentarzyska, nie stwierdzono żadnego wyposażenia.

KRĘPCEWO, pow. Pyrzyce

Stanowisko 6

patrz neolit

KRĘPSK, pow. Człuchów

Stanowisko 1

Katedra Archeologii

Uniwersytetu Mikołaja Kopernika

w Toruniu

Badania prowadził mgr Gerard Wilke.

Finansował Prezydium PRN w Ożłuchowie

oraz UMK w Toruniu, Pierwszy sezon badań.

Grodzisko wczesnośredniowieczne/VIII-IX w./.

Prace prowadzono w ramach długofalowego planu badań nad osadnictwem wczesnośredniowiecznym w rejonie jezior Krępako i Szczytno.

Grodzisko usytuowane jest na wyniosłym, około 27 m wysokości cyplu, odcięty od głównego trzonu półwyspu dość głęboką fosą. Majdan o powierzchni 30 x 60 m otoczony pierścieniowatym wałem, szczególnie dobrze czytelnym w części południowej, gdzie osiąga od dna fosy wysokość około 5-6 m. Prace skoncentrowano w południowej części grodziska, gdzie na majdanie założono 5 wykopów o wymiarach 4 x 4 m, oraz wykop ciągły o wymiarach 4x14m przecinający wewnętrzną część wału oraz przylegającą do niego część majdanu. Wykop ten dostarczył interesujących danych na temat konstrukcji wału obronnego, czytelnego w dwóch fazach. Pierwszą fazę stanowił wał posadowiony na warstwie pierwotnego humusu, zbudowany z piaszczystego jądra oblicowanego w górnej części bliżej nie określonymi konstrukcjami drewnianymi. Odkryty wał zachował się na wysokości około 4 m, pierwotnie zaś szerokość jego dochodziła do 14-16 m.

Przy jego wewnętrznej stopie odkryto ślady domostwa mieszkalnego z kamiennym paleniskiem wewnątrz. W kolejnej fazie osadniczej wał nieznacznie powiększono i poszerzono. Również przy jego wewnętrznej krawędzi odkryto nawarstwienia kulturowe, na które składały się pozostałości rumowiska domostwa

mieszkalnego, oraz warstwy demolacyjne i zsyłkowe wału. Osiedle obronne w Krępku datować można w ramach chronologicznych VIII-IX wieku.

KRUPICE, pow. Siemiatycze

Stanowisko I A

patrz okres wpływów rzymskich

LAJD, pow. Słupca

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Maria Zeylandowa.

Autor sprawozdania mgr Mateusz Łastowiecki.

Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Dziewiąty sezon badań. Grodzisko wczesno-średniowieczne / IX-XII/XIII w. /.

Badania prowadzone były na terenie grodu i podgrodzia. W części północno-wschodniej grodu założono nowy wykop w celu uchwycenia szerokości wału wewnętrznego / określonego jako wał II/, dotychczas nie datowanego. Na głębokości 40 cm odsłonięto częściowo zniszczone podkowiaste palenisko, otwarte od strony południowej, zalegające w warstwie czarnej ziemi. W warstwie tej wystąpiła bardzo duża ilość ceramiki datowanej na XII wiek, kości zwierzęce oraz zabytki, wśród których były przęśliki z różowego łupku, kawałek ołowiu i pierścionek ze szkliwa. Miąższość warstwy wynosi około 80 cm. Na jej spągu, w części południowej wykopu, wystąpiła warstewka przepalanej gliny i piasku z dużą zawartością wapna /?/. Na głębokości 1,20 m wystąpiły zarysy czterech jam owalnych o średnicy 2 - 3 m, nieregularnie ułożonych, z dużą ilością ceramiki całkowicie obtaczanej. Odsłonięte warstwy nachodzą na wał.

Na wyniesieniu w części zachodniej grodu kontynuowano eksplorację warstw w wykopie /b powiększonym 1,5 ara/, na którym w roku ubiegłym uchwyciono wschodnią granicę cmentarzyska szkieletowego. Pod pochówkami wystąpiła warstewka silnie zwęglonego drewna opadająca gwałtownie w kierunku wschodnim, biegnąca po osi półn-sach - pół-wsch., która stanowi lico wału wewnętrznego, określonego jako III. Wał ten o bardzo zniszczonej konstrukcji przekładkowej otaczał wyniesienie w zachodniej części grodu. Na wschodnim skłonie wału odkryto domostwo /?/ z regularnym paleniskiem i ceramiką datowaną na XII w. Znalaziono tu fragment sprzączki brązowej i przęślik z różowego łupku.

Na podgrodziu prace prowadzono na jego południowo-wschodnim skraju, gdzie w roku ubiegłym odkryto duże skupisko łupanego piaskowca, które stanowi przypuszczalnie pozostałość produkcji ciosów kamiennych, użytych do budowy